

MINISTARSTVO TURIZMA

N A C R T

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI, S KONAČNIM
PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2010.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti nalazi se u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Hrvatski sabor je u prosincu 2006. godine donio Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, broj 138/2006) kojim je uređen način i uvjeti pod kojima pravne i fizičke osobe mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost, koji je izmijenjen Zakonom o izmjenama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, broj 43/2009).

Preispitujući Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti (u daljnjem tekstu: Zakon) i njegovu primjenu u praksi utvrđeno je da je tek 45 kampova, od ukupnog broja kampova koji su se do utvrđenog roka za usklađenje trebali uskladiti sa Zakonom, a koji istječe 9. srpnja 2010. godine, to i učinilo. Zato se predlaže za dvije godine produžiti rok za usklađivanje sa Zakonom obavljanja djelatnosti u kampovima koji se kategoriziraju. Obveza usklađenja odnosi na one kampove koji do stupanja na snagu Zakona nisu ishodili rješenje o kategorizaciji, sukladno Pravilniku o razvrstavanju, minimalnim uvjetima i kategorizaciji smještajnih objekata kampova iz skupine »Kampovi i druge vrste objekata za smještaj« (Narodne novine, broj 175/2003 i 106/2004).

Zbog uočene pojave oglašavanja, odnosno reklamiranja nelegalnog pružanja ugostiteljskih usluga, neposredno ili posredno, putem javnih glasila, interneta, promidžbenog materijala i sl., ocjenjuje se potrebnim isto zabraniti i propisati novčane kazne za takvo postupanje.

Zbog obogaćenja turističke ponude na ruralnom području predlaže se povećanje broja gostiju (izletnika) kojima se istodobno mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge na seljačkom domaćinstvu.

Također se, radi obogaćivanja i raznolikosti ugostiteljske ponude, predlaže uvođenje posebnih standarda i oznaka kvalitete i za pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“.

Nadalje, zbog omogućavanja daljnjeg nesmetanog odvijanja programa Međunarodnog kulturnog centra Hrvatske glazbene mladeži u Grožnjanu, kao umjetničkog centra u kojem se tijekom ljeta održavaju, prvenstveno glazbeni tečajevi, predlaže se da se i Hrvatskoj glazbenoj mladeži omogući pružanje ugostiteljskih usluga u objektima u Grožnjanu. Također se radi obogaćenja ugostiteljske ponude u funkciji razvoja turizma, posebice kulturnog, ocjenjuje potrebnim omogućiti muzejima, i to onim koji su osnovani kao javne ustanove, da u svojim poslovnim prostorijama i prostorima i u okviru svog radnog vremena obavljaju ugostiteljsku djelatnost.

Radi poboljšanja učinkovitosti inspeksijskih nadzora, te smanjenja sive ekonomije u obavljanju ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanju ugostiteljskih usluga potrebno je predložiti određene izmjene u ovlaštenjima gospodarskih inspektora tijekom nadzora, kao i određene izmjene kaznenih odredbi Zakona.

Predloženim izmjenama i dopunama, preciznijim izričajem, omogućit će se poboljšanje nekih rješenja važećeg Zakona, koji za posljedicu imaju povećanje raznolikosti

ugostiteljske ponude, olakšanje poslovanja gospodarskih subjekta, kao i učinkovitije suzbijanje sive ekonomije.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA

Za provođenje ovog Zakona nisu potrebna posebna sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG DONOŠENJA ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno odredbi članka 159. stavka 1. Poslovnika Hrvatskog sabora predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku.

Donošenjem ovoga Zakona po hitnom postupku omogućit će se, između ostalog, nastavak obavljanja poslovanja ugostiteljima kojima istječe rok za usklađivanje tj. ishodenje rješenja za obavljanje djelatnosti u kampovima sukladno odredbama važećeg Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti. Naime, prema sadašnjem stanju veliki broj kampova zbog neriješenih imovinsko pravnih poslova na zemljištu kojim upravljaju nisu u mogućnosti ishoditi potrebna rješenja za obavljanje djelatnosti, čime bi nastala velika gospodarska šteta i to ne samo za ovu turističku godinu već i slijedeću. Predloženim izmjenama spriječit će se veći poremećaji u tom dijelu turističke aktivnosti, a stvorit će se i uvjeti za učinkovitije sprječavanje sive ekonomije što smatramo opravdanim razlozima za hitni postupak.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI

Članak 1.

U Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, br. 138/2006, 152/2008 i 43/2009) u članku 3. stavku 2. dodaju se podstavci 11. i 12. koji glase:

„- Hrvatska glazbena mladež u objektima Međunarodnog kulturnog centra u Grožnjanu za svoje članove i članove međunarodnih glazbenih udruga kojih je Hrvatska glazbena mladež član ili partner,

- muzeji osnovani kao javne ustanove u svojim poslovnim prostorijama i prostorima u okviru svog radnog vremena“.

Članak 2.

Iza članka 3. dodaje se članak 3.a koji glasi:

„Članak 3.a

Zabranjeno je neposredno ili posredno, putem javnih glasila, interneta, promidžbenim materijalima i sl. oglašavati i/ili reklamirati pružanja ugostiteljskih usluga odnosno objekta u kojem se pružaju te usluge, bez ispunjavanja uvjeta propisanim ovim Zakonom za pružanje tih usluga.“

Članak 3.

U članku 16. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Za pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi i druge vrste objekata za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ ministar može ustanoviti posebne standarde i oznake kvalitete.“

U stavku 2. riječi: „skupine „Hoteli““ zamjenjuju se riječima: „skupina „Hoteli“, „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“.

Članak 4.

U članku 20. stavku 1. briše se točka i dodaju riječi: „te utvrđuje ispunjavanje uvjeta za posebni standard i dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Restorani“ i „Barovi.“

Članak 5.

U članku 22. stavku 2. briše se točka i dodaju riječi: „za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“.“

Članak 6.

U članku 35. točki 1. dodaju se riječi: „te osobni identifikacijski broj“.

Članak 7.

Članak 38. mijenja se i glasi:

„Članak 38.

(1) Seljačko domaćinstvo u smislu ovoga Zakona jest obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednih gospodarstava sukladno propisima iz nadležnosti ministarstva nadležnog za poljoprivredu i koje pruža ugostiteljske usluge sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) U seljačkom domaćinstvu mogu se pružati sljedeće ugostiteljske usluge:

1. pripremanje i usluživanje toplih i hladnih jela te pića i napitaka iz pretežito vlastite proizvodnje za najviše 80 gostiju (izletnika) istodobno,

2. usluživanje (kušanje) mošta, vina, voćnih vina, drugih proizvoda od vina i voćnih vina, jakih alkoholnih i alkoholnih pića te domaćih narezaka iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkrivenom ili na otvorenom prostoru za najviše 80 gostiju (izletnika) istodobno,

3. usluge smještaja u sobi, apartmanu, ruralnoj kući za odmor do najviše 10 soba odnosno za 20 gostiju istodobno i/ili usluge smještaja u kampu s najviše 20 smještajnih jedinica, odnosno za 60 gostiju istodobno. Gostima mora biti omogućeno korištenje usluge prehrane, točenja pića i napitaka (doručak ili polupansion ili puni pansion) iz pretežito vlastite proizvodnje. Usluge se mogu istovremeno pružati u sobama, apartmanima i ruralnim kućama za odmor i kampovima do ukupno predviđenog broja gostiju (80 gostiju).

(3) Iznimno usluge iz stavka 2. točke 1. i 2. mogu se pružati i za više od 80 osoba (izletnika) radi organiziranja prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija najviše 5 puta tijekom kalendarske godine, uz obvezu prijavu nadležnoj ispostavi područne jedinice Državnog inspektorata najkasnije 3 dana prije započinjanja pružanja navedenih usluga.

(4) Jela, pića i napici koji se uslužuju u seljačkom domaćinstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je seljačko domaćinstvo.

(5) Na seljačkom domaćinstvu mogu se pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga.

(6) Za pružanje ugostiteljskih usluga u seljačkom domaćinstvu objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge iz stavka 2. ovoga članka moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.

(7) Ministar pravilnikom, uz suglasnost ministra nadležnog za poljoprivredu, propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te način kategorizacije objekata u kojima se pružaju usluge smještaja iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, zdravstvene uvjete, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, a što jelima, pićima i napicima uobičajenim za kraj u kojem je seljačko domaćinstvo, te vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. točke 1. i 2. ovoga članka.

(8) Na pružanje usluga u seljačkom domaćinstvu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 28. stavka 5., članka 30., 31., 32., 34., 35. i 37. ovoga Zakona.

Članak 8.

Iza članka 38. dodaje se članak 38.a koji glasi:

„Članak 38.a

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u seljačkom domaćinstvu poljoprivredno gospodarstvo je dužno ishoditi rješenje nadležnog ureda o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u seljačkom domaćinstvu.

(2) U smislu ovoga Zakona seljačkim domaćinstvom smatra se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo čiji je nositelj državljanin Republike Hrvatske i državljanin države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru.“

(3) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdat će se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, uz slijedeće uvjete:

1. da je poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednih gospodarstava,
2. da ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u kojem odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona,
3. da članovi poljoprivrednog gospodarstva ispunjavaju zdravstvene uvjete propisane pravilnikom iz članka 38. stavka 7. ovoga Zakona,
4. da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u seljačkom domaćinstvu ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu,
5. da građevina - objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u seljačkom domaćinstvu, ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu, bez kojih, prema tom propisu nadležni ured ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti.

(4) Nadležni ured dužan je riješiti o zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

(5) Rješenje o odobrenju za pružanje usluga u seljačkom domaćinstvu upisuje se u Upisnik o pružanju ugostiteljskih usluga u seljačkom domaćinstvu koji vodi nadležni ured.

(6) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 5. ovoga članka.“

Članak 9.

Članak 40. mijenja se i glasi:

„Članak 40.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora u području ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanja ugostiteljskih usluga, gospodarski inspektor će usmenim rješenjem u zapisniku, do otklanjanja utvrđenih nedostataka, a najkraće na rok od 30 dana od dana izricanja usmenog rješenja, zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi daljnje obavljanje ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanje ugostiteljskih usluga:

- ako se obavljaju, odnosno pružaju bez upisa u propisani registar, odnosno upisnik, ili bez odobrenja,

- ako se obavljaju, odnosno pružaju bez rješenja kojim je utvrđeno da prostor, uređaji i oprema udovoljavaju propisanim uvjetima.

(2) Kada osoba iz stavka 1. ovoga članka nije nazočna inspekcijskom nadzoru, gospodarski inspektor će usmeno rješenje o zabrani daljnjeg obavljanja ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanja ugostiteljskih usluga donijeti i bez prethodnog izjašnjenja iste, a u nazočnosti zatečenih sudionika.

(3) Usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad kojom se obavlja ugostiteljska djelatnost, odnosno pružaju ugostiteljske usluge, najkasnije u roku od 24 sata od izricanja usmenog rješenja ili na drugi pogodan način, neovisno o nazočnosti osobe iz stavka 1. ovoga članka.

(4) U slučaju izvršenja usmenog rješenja pečaćenjem, pravna ili fizička osoba, dužna je osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica, te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge

mjere kako ne bi došlo do bilo kakve štete. U slučaju da pravna ili fizička osoba propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.

(5) Iznimno, mjera zabrane obavljanja ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanja ugostiteljskih usluga iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, odnosno zapečaćene prostorije, postrojenja, uređaji i druga oprema za rad će se otečatiti i prije isteka roka od 30 dana, ukoliko se nadležnom inspektor dostavi dokaz o otklanjanju utvrđenih nedostataka i dokaz o izvršenoj uplati novčanog iznosa od 30.000,00 kuna, a za objekte u kojima se pružaju usluge smještaja dokaz o uplati 2.000,00 kuna za svaki objekt odnosno smještajnu jedinicu u objektu a najviše do 100.000, 00 kuna ukupno, u korist državnog proračuna.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka, gospodarski inspektor obustavit će upravni postupak, a izvršene radnje poništiti.

(7) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka inspektor je dužan u pisanom obliku otpremiti stranci u roku od osam dana od dana izricanja zabrane usmenim rješenjem, osim u slučaju iz stavka 6. ovoga članka. Žalba se može izjaviti samo na pisani otppravak rješenja.

(8) Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.“

Članak 10.

Članak 41. mijenja se i glasi:

„Članak 41.

(1) Gospodarski inspektor usmenim će rješenjem koje će izreći odmah ugostitelju, zabraniti pružanje ugostiteljskih usluga ugostitelju koji se ne pridržava propisanog radnog vremena u trajanju od 30 dana od dana izricanja usmenog rješenja.

(2) Kada ugostitelj iz stavka 1. ovoga članka nije nazočan inspekcijском nadzoru gospodarski inspektor će usmeno rješenje o zabrani daljnjeg obavljanja ugostiteljske djelatnosti izreći njegovom zaposleniku i bez prethodnog izjašnjanja ugostitelja.

(3) Usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad kojom se obavlja ugostiteljska djelatnost najkasnije u roku od 24 sata od izricanja usmenog rješenja, do kada je ugostitelj ili zatečeni sudionik dužan osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica, te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere kako ne bi došlo do bilo kakve štete. U slučaju da ugostitelj ili zatečeni sudionik propusti poduzeti navedene mjere, odgovoran je za nastanak bilo kakve štete.

(4) Iznimno, usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, odnosno zapečaćene prostorije, postrojenja, uređaji i druga oprema za rad će se otečatiti i prije isteka roka od 30 dana, ukoliko ugostitelj nadležnom inspektor dostavi dokaz o izvršenoj uplati novčanog iznosa od 30.000,00 kuna u korist državnog proračuna.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, gospodarski inspektor obustavit će upravni postupak, a izvršene radnje poništiti.

(6) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka inspektor je dužan u pisanom obliku otpremiti stranci u roku od osam dana od dana izricanja zabrane usmenim rješenjem, osim u slučaju iz stavka 5. ovoga članka. Žalba se može izjaviti samo na pisani otppravak rješenja.

(7) Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenja rješenja.“

Članak 11.

U članku 43. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(2) U slučaju izvršenja usmenog rješenja pečaćenjem, osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica, te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere kako ne bi došlo do bilo kakve štete. U slučaju da osoba iz stavka 1. ovoga članka propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.“

Članak 12.

U članku 44. stavku 6. iza riječi: „može“ dodaju se riječi: „fizičkoj osobi, pravnoj osobi i odgovornoj osobi u pravnoj osobi“.

Članak 13.

U članku 45. stavku 4. iza riječi: „može“ dodaju se riječi: „fizičkoj osobi, pravnoj osobi i odgovornoj osobi u pravnoj osobi“.

Članak 14.

U članku 46. stavku 5. iza riječi: „može“ dodaju se riječi: „fizičkoj osobi, pravnoj osobi i odgovornoj osobi u pravnoj osobi“.

Članak 15.

U članku 47. stavku 1. točki 13. brišu se riječi: „i 38.“.
Točka 14. briše se.

Članak 16.

Iza članka 47. dodaje se članak 47.a koji glasi:

„Članak 47.a

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba - nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, ako:

1. pruža usluge u seljačkom domaćinstvu suprotno odredbama članka 38. stavaka 2. do 6. ovoga Zakona (članak 38. stavci 2. do 6.),

2. pruža usluge u seljačkom domaćinstvu suprotno odredbama članka 28. stavka 5., članka 30. stavak 2., članka 31. i 34. ovoga Zakona (članak 38. stavak 8.),

3. pruža ugostiteljske usluge u seljačkom domaćinstvu bez rješenja o odobrenju iz članka 38.a stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju iz članka 34. stavak 1. ovoga Zakona (članak 38.a stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka uz izrečenu novčanu kaznu oduzet će se i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu od 1.000,00 kuna.

(4) Novčanom kaznom iz stavka 1 ovoga članka kaznit će se fizička i pravna osoba koja pruža ugostiteljske usluge u seljačkom domaćinstvu, a da isto nije seljačko domaćinstvu u smislu ovoga Zakona.“

Članak 17.

Iza članka 48. dodaje se novi članak 48.a koji glasi:

„Članak 48.a

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička ili pravna osoba koja neposredno ili posredno, putem javnih glasila, interneta, promidžbenim materijalima i sl. oglašava i/ili reklamira pružanje ugostiteljskih usluga odnosno objekta u kojem se pružaju te usluge, bez ispunjavanja uvjeta propisanim ovim Zakonom za pružanje tih usluga (članak 3.a).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka uz izrečenu novčanu kaznu oduzet će se i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može fizičkoj osobi, pravnoj osobi i odgovornoj osobi u pravnoj osobi naplatiti novčana kazna na mjestu izvršenja prekršaja novčanom kaznom od 1.000,00 kuna.“

Članak 18.

U članku 53. stavku 1. riječi: “2 godine“ zamjenjuju se riječima: „4 godine“.

Članak 19.

U članku 55. stavku 1. riječi: “stavkom 1. i 2. ovoga Zakona dužni uskladiti svoje poslovanje s odredbom članka 28. stavka 1.“ zamjenjuju se riječima: “stavkom 4. točkom 1. i 2. ovoga Zakona dužni uskladiti svoje poslovanje s odredbom članka 28. stavka 4.“.

Članak 20.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti.

Članak 21.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim se člankom omogućuje Hrvatskoj glazbenoj mladeži u objektima Međunarodnog kulturnog centra u Grožnjanu, jer je isto nužno radi nesmetanog nastavka odvijanja programa toga Centra. Naime, Hrvatska glazbena mladež već 45 godina u prostorima i objektima u Grožnjanu tijekom ljetnih mjeseci održava glazbene i druge umjetničke tečajeve za mlade iz cijelog svijeta, slijedom čega je i Grožnjan stekao status grada umjetnika. Djelatnost Centra se također ocjenjuje i značajnom za promociju kako Grožnjana i Istre tako i Hrvatske u cjelini. Također se omogućuje muzejima koje kao javne ustanove mogu osnovati Republika Hrvatska, županije, Grad Zagreb, gradovi i općine, da u svojim poslovnim prostorijama i prostorima obavljaju ugostiteljsku djelatnost, ali samo u okviru radnog vremena muzeja. Navedeno se predlaže jer se omogućavanje pružanja ugostiteljskih usluga navedenim pravnim osobama ne ocjenjuje stvaranjem nelojalne konkurencije na tržištu.

Uz članak 2.

Ovim člankom propisuje se zabrana oglašavanja odnosno reklamiranje nelegalnog pružanja ugostiteljskih usluga neposredno ili posredno, putem javnih glasila, interneta, promidžbenog materijala i sl., a sve u svrhu sprječavanja sive ekonomije.

Uz članke 3. - 5.

Ovim se člankom omogućava uvođenje posebnih standarda i oznaka kvalitete i za pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“, a radi obogaćivanja raznolikosti ugostiteljske ponude i stvaranja uvjeta za brendiranje pojedinih vrsta ugostiteljskih objekata, pa tako npr. brendiranje restorana kao hrvatskog restorana/kuhinje, eko restorana i sl., te se određuje nadležnost za izdavanje rješenja kojima se dodjeljuje posebni standard odnosno oznaka kvalitete.

Uz članak 6.

Navedena dopuna potrebna je radi usklađivanja sa Zakonom o osobnom identifikacijskom broju (Narodne novine, broj 60/2008).

Uz članak 7.

Ovim člankom uređuje se izmjena članka 30. Zakona koja će omogućiti povećanje broja gostiju (izletnika) kojima se istodobno ti pojedine ugostiteljske usluge na seljačkom domaćinstvu, da se ugostiteljske usluge mogu pružati i u ruralnim kućama, omogućuje se organiziranje prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija pod posebnim uvjetima i u ograničenom broju tijekom godine, kao i da se na seljačkim domaćinstvima mogu pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga. Naime, navedeno se ocijenilo potrebnim radi zadovoljavanja povećanih potreba za takvom vrstom ugostiteljske, odnosno turističke ponude na ruralnom području, a cilju razvoja turizma u cjelini.

Uz članak 8.

Ovim člankom se posebno propisuju uvjeti za ishodaenje rješenja nadležnog ureda o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u seljačkom domaćinstvu, a ne više pozivom na odredbe Zakona koje se odnose na iznajmljivače. Tako je kao jedan od uvjeta koji mora ispunjavati podnositelj zahtjeva propisano da isti ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u kojem odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 38. stavka 2. Zakona, za razliku od dosadašnjeg uvjeta da mora biti vlasnik istog. Navedena izmjena se predlaže iz razloga da

se pružanje usluga ne uvjetuje isključivo vlasništvom objekta i/ili zemljišta u kojem odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge, a sve radi stvaranja uvjeta za obogaćivanja turističke ponude ruralnog područja. Također, navodimo da niti odredbama Zakona o poljoprivredi (Narodne novine, broj 149/2009) nije propisano da se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo temelji isključivo na vlasništvu.

Uz članke 9. i 10.

Izmjene članaka 40. i 41. Zakona, posebno u dijelu koji se tiče pečačenja objekta i mogućnosti propisivanja da se isto neće izvršiti, odnosno da se zapečaćene prostorije, postrojenja, uređaji i druga oprema za rad mogu otpečatiti i prije isteka roka od 30 dana, ukoliko se nadležnom inspektoru dostavi dokaz o otklanjanju utvrđenih nedostataka i dokaz o izvršenoj uplati novčanog iznosa od 30.000,00 kuna, odnosno za objekte u kojima se pružaju usluge smještaja dokaz o uplati 2.000,00 kuna za svaki objekt odnosno smještajnu jedinicu u objektu a najviše do 100.000, 00 kuna ukupno, u korist državnog proračuna. Navedeno se propisuje zbog bolje učinkovitosti inspekcijskih nadzora, te smanjenja sive ekonomije u obavljanju ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanju ugostiteljskih usluga.

Uz članak 11.

Ovim su člankom propisane obveze za osobe kojima je zbog nelegalnog kampiranja rješenjem naređeno uklanjanje opreme za kamp, u slučaju kada se isto izvršava pečačenjem.

Uz članke 12. do 17.

Ovim člancima se uređuju kaznene odredbe, usklađuju se prekršajne odredbe s predloženim izmjenama Zakona, te precizira izričaj odredbi u svrhu naplate novčanih kazni na mjestu izvršenja prekršaja, posebno za fizičku osobu, pravnu osobu i odgovornu osobu u pravnoj osobi.

Uz članak 18.

Ovim člankom produžuje se, za dvije godine, rok za usklađivanje sa Zakonom obavljanja ugostiteljske djelatnosti u kampovima koji se kategoriziraju, a koji do stupanja na snagu Zakona nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno pravilniku iz članka 53. Zakona.

Uz članka 19.

Ovim člankom mijenja se članak 55. Zakona radi usklađivanja s odredbom članka 28. Zakona.

Uz članak 20.

Zbog obima predloženih izmjena, potrebno je da Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti.

Uz članak 21.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI ČLANAKA VAŽEĆEG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 3.

(1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge, trgovci pojedinci i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj).

(2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu obavljati i:

- javne ustanove koje upravljaju nacionalnim parkovima i parkovima prirode,
- zdravstvene ustanove lječilišta,
- ugostiteljske obrazovne ustanove te učenički i studentski domovi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima,
- Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član,
- Hrvatski planinarski savez i njegove članice u svojim planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član,
- lovačke udruge koje su na području lovišta pravo lova stekle koncesijom ili zakupom sukladno posebnim propisima i ribičke udruge, u svojim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce i ribolovce,
- udruge pripadnika nacionalnih manjina u svojim prostorijama i prostorima za potrebe svojih članova i drugih pripadnika te nacionalne manjine, odnosno pripadnika istog naroda u svrhu održavanja kulturnih i drugih događanja radi očuvanja, promicanja i iskazivanja nacionalnog i kulturnog identiteta nacionalne manjine,
- ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i sl., najduže dva sata prije do dva sata nakon kazališnog događaja za potrebe svojih korisnika,
- Savez izviđača Hrvatske u izviđačkim centrima za svoje članove i članove međunarodnih skautskih udruga,
- amaterske sportske udruge za svoje potrebe u svojim poslovnim prostorijama i prostorima.

(3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe koje nisu registrirane kao obrtnici ili trgovci pojedinci.

(4) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom određene ugostiteljske usluge mogu pružati pravne osobe koje nisu ugostitelji.

Članak 16.

(1) Za pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« mogu se, na zahtjev ugostitelja, utvrditi posebni standardi i dodijeliti oznaka kvalitete.

(2) Ministar pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli« za koje se mogu utvrditi posebni standardi i dodijeliti oznaka kvalitete, vrste posebnih standarda iz stavka 1. ovoga članka, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda, način utvrđivanja posebnih standarda, uvjete za dodjelu oznake kvalitete, način dodjele te izgled oznake kvalitete.

Članak 20.

(1) Nadležni ured, na zahtjev ugostitelja, utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju.

(2) Nadležni ured, na zahtjev ugostitelja, utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u članku 22. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. i 2. ovoga članka nadležni ured utvrđuje rješenjem u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

(4) Rješenje iz stavka 3. ovoga članka, upisuje se u Upisnik ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju, odnosno u Upisnik ugostiteljskih objekata koji se kategoriziraju, kojeg vodi nadležni ured.

(5) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja upisnika iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Troškove postupka iz stavka 1. i 2. ovoga članka snosi ugostitelj.

Članak 22.

(1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine »Hoteli«, za vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te za ugostiteljske objekte iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« za vrste kampova koji se kategoriziraju.

(2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje ispunjavanje uvjeta za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete.

(3) Rješenje iz stavka 1. i 2. ovoga Zakona upisuje se u Upisnik ugostiteljskih objekata koji se kategoriziraju, kojeg vodi Ministarstvo.

(4) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Troškove postupka iz stavka 1. i 2. ovoga članka snosi ugostitelj.

Članak 35.

Rješenje o odobrenju sadrži:

1. ime i prezime, datum rođenja, prebivalište i adresu stanovanja iznajmljivača,
2. mjesto, ulicu i broj objekta u kojem se pruža usluga,
3. vrstu ugostiteljske usluge i broj gostiju kojima se usluga može pružiti,
4. vrstu i kategoriju objekta u kojem se pruža usluga.

Članak 38.

(1) Seljačko domaćinstvo u smislu ovoga Zakona je seljačko gospodarstvo ili obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednih gospodarstva sukladno propisima iz nadležnosti ministarstva nadležnog za poljoprivredu i koje pruža ugostiteljske usluge sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) U seljačkom domaćinstvu mogu se pružati slijedeće ugostiteljske usluge:

1. pripremanje i usluživanje toplih i hladnih jela te pića i napitaka iz pretežito vlastite proizvodnje za najviše 50 gostiju (izletnika) istodobno,

2. usluživanje (kušanje) mošta, vina, voćnih vina, drugih proizvoda od vina i voćnih vina, jakih alkoholnih i alkoholnih pića te domaćih narezaka iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkritom ili na otvorenom prostoru za najviše 50 gostiju (izletnika) istodobno,

3. usluge smještaja u sobi i apartmanu do najviše 10 soba odnosno za 20 gostiju istodobno, odnosno usluge smještaja u kampu s najviše 10 smještajnih jedinica odnosno za 30 gostiju istodobno, samo za goste kojima se pružaju usluge prehrane, točenja pića i napitaka (doručak ili polupansion ili puni pansion) iz pretežito vlastite proizvodnje.

(3) Jela, pića i napitci koji se uslužuju u seljačkom domaćinstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je seljačko domaćinstvo.

(4) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, način označavanja kategorija te način kategorizacije objekata u kojima se

pružaju usluge smještaja iz stavka 2. točke 3. ovoga članka, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, a što jelima, pićima i napitcima uobičajenim za kraj u kojem je seljačko domaćinstvo, te vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. točke 1. i 2. ovoga članka.

(5) Na pružanje usluga u seljačkom domaćinstvu na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 28. do 35. i članka 37. ovoga Zakona.

(6) Rješenje o odobrenju za pružanje usluga u seljačkom domaćinstvu upisuje se u Upisnik o pružanju ugostiteljskih usluga u seljačkom domaćinstvu koji vodi nadležni ured.

(7) Ministar pravilnikom propisuje oblik, sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 5. ovoga članka.

Članak 40.

(1) U provedbi inspeksijskog nadzora u području ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanja ugostiteljskih usluga, gospodarski inspektor će usmenim rješenjem u zapisniku, do otklanjanja utvrđenih nedostataka, a najkraće na rok od 30 dana, zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi daljnje obavljanje ugostiteljske djelatnosti odnosno pružanje ugostiteljskih usluga:

- ako se obavljaju bez upisa u propisani registar odnosno upisnik, ili ako nema odobrenje,

- ako se obavljaju bez rješenja kojim je utvrđeno da prostor, uređaji i oprema udovoljavaju propisanim uvjetima.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se odmah pečaćenjem prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način.

(3) Otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka gospodarski inspektor je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od 8 dana od dana izricanja zabrane usmenim rješenjem. Žalba se može izjaviti samo na pisani otpravak rješenja.

(4) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem, u roku od 24 sata od dana pečaćenja prostorija, zatražiti da se zapečaćena prostorija privremeno otpečati i u prisutnosti inspektora odmah iznijeti pokvarljive namirnice i poduzeti sigurnosne i druge mjere radi sprječavanja štete, nakon čega će inspektor prostorije ponovno zapečatiti.

(5) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 41.

(1) Gospodarski inspektor usmenim rješenjem koje će izreći na licu mjesta ugostitelju ili njegovu predstavniku, zabranit će pružanje ugostiteljskih usluga ugostitelju koji se ne pridržava propisanoga radnog vremena i izvršiti pečaćenje uređaja, opreme i ostalih prostorija u kojima se obavlja ugostiteljska djelatnost, te u roku od pet dana donijeti pisano rješenje o zabrani rada, u trajanju od 30 dana od dana donesenoga usmenog rješenja.

(2) Ukoliko se u ugostiteljskom objektu nalaze pokvarljive namirnice, ugostitelj je dužan pisanim putem, u roku od 24 sata od dana pečaćenja poslovnih prostorija, zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečati i u prisutnosti gospodarskog inspektora iz istih odmah iznijeti pokvarljive namirnice, nakon čega će gospodarski inspektor poslovne prostorije ponovno zapečatiti.

(3) Žalba se može izjaviti samo na pisani otpravak rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Žalba protiv rješenja ne zadržava izvršenje rješenja.

(5) Iznimno se mjera pečaćenja iz stavka 1. ovoga članka neće izvršiti ako ugostitelj najkasnije u roku od 2 dana od donošenja usmenog rješenja o zabrani pružanja ugostiteljskih usluga dostavi gospodarskom inspektoru dokaz o izvršenoj uplati novčanog iznosa od 30.000,00 kuna u korist državnog proračuna.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka, gospodarski inspektor zaključkom će obustaviti upravni postupak i poništiti usmeno rješenje iz stavka iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 43.

(1) Ukoliko gospodarski inspektor u provedbi inspeksijskog nadzora utvrdi da osoba kampira na zemljištu u privatnom vlasništvu, koje je izvan kampova iz skupine »Kampovi i druge vrste ugostiteljskih objekata za smještaj« i prostora određenih za kampiranje izvan kampova u skladu sa člankom 27. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona, usmenim rješenjem u zapisniku, koje će izreći vlasniku kamp-kućice, kamp-prikolice i druge kamp-opreme ili njegovom predstavniku zabranit će na rok od 60 dana kampiranje i u svrhu kampiranja postavljanje kamp-opreme na tom zemljištu.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se odmah pečaćenjem kamp-opreme (šatora, kamp-prikolice, kamp-kućice, pokretne kućice, autodoma i druge odgovarajuće opreme za smještaj na otvorenom prostoru) ili na drugi pogodan način.

(3) Otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka gospodarski inspektor je dužan otpremiti stranki u pisanom obliku u roku od 8 dana od dana izricanja zabrane usmenim rješenjem. Žalba se može izjaviti samo na pisani otpravak rješenja.

(4) Osoba kojoj je izrečeno usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka, može pisanim putem, u roku od 24 sata od dana pečaćenja kamp-opreme, zatražiti da se zapečaćena kamp-oprema privremeno otpečati i u prisutnosti inspektora odmah iznijeti pokvarljive namirnice i osobne stvari, te poduzeti sigurnosne i druge mjere radi sprječavanja štete, nakon čega će inspektor kamp-opremu ponovno zapečatiti.

(5) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 44.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. pruža ugostiteljske usluge koje nisu utvrđene rješenjem Ministarstva odnosno nadležnog ureda, osim u slučaju iz članka 11. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, odnosno pruža usluge iz članka 11. stavka 2. i 3. ovoga Zakona bez prethodne suglasnosti sanitarnog inspektora o ispunjenju sanitarnih uvjeta (članak 11. stavak 1. 2. i 3.),

2. ugostiteljski objekt ne ispunjava minimalne uvjete propisane za određenu vrstu, a za objekte koji se kategoriziraju i uvjete za kategoriju te uvjete utvrđenoga posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete, ili kad prestane ispunjavati te uvjete (članak 14., 15., 16. i 17.),

3. obavlja ugostiteljsku djelatnost bez rješenja nadležnog ureda iz članka 20. stavka 3. ovoga Zakona odnosno rješenja Ministarstva iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju iz članka 19. stavka 2., 3. i 4. i članka 21. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se pravna osoba koja obavlja ugostiteljsku djelatnost, a nema pravo obavljati tu djelatnost u smislu članka 3. ovoga Zakona.

(3) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. i 2. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. i 2. ovoga članka, uz izrečenu novčanu kaznu, pravnoj i fizičkoj osobi oduzet će se i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(6) Za prekršaje iz stavka 1. i 2. ovoga članka gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 2.500, 00 kuna.

Članak 45.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako:

1. vidno ne istakne na ulazu u ugostiteljski objekt odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog ureda, odnosno Ministarstva (članak 9. stavak 1. točka 1.),

2. vidno ne istakne na ulazu u objekt obavijest o radnom vremenu i radnim odnosno neradnim danima i ne pridržava se istaknutoga radnog vremena (članak 9. stavak 1. točka 2.),

3. ne utvrdi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i ne istakne ga na recepciji te izvadak iz kućnog reda ne istakne u svim sobama i apartmanima (članak 9. stavak 1. točka 3.),

4. ne utvrdi normative o utrošku namirnica i pića za pojedino jelo, piće i napitak, ne pruži usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima ili na zahtjev normativ ne predoči gostu (članak 9. stavak 1. točka 4.),

5. vidno ne istakne cijene usluga koje se nude, na način dostupan gostima i ne pridržava se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima ne istakne i iznos boravišne pristojbe, ne stavi cjenike na raspolaganje gostima u dovoljnom broju primjeraka (članak 9. stavak 1. točka 5.),

6. ne izda gostu račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu s naznakom vrste, količine i cijene pruženih usluga, odnosno odobrenog popusta, a kod pružanja usluga smještaja ne navede u računu i iznos boravišne pristojbe (članak 9. stavak 1. točka 6.),

7. ne pridržava se propisanoga radnog vremena (članak 9. stavak 1. točka 7.),

8. ne spriječi iznošenje pića i napitaka radi konzumiranja izvan zatvorenih prostora ugostiteljskog objekta iz članka 8. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona (članak 9. stavak 1. točka 8.),

9. ne vodi knjigu gostiju u ugostiteljskom objektu za smještaj u propisanom obliku, sadržaju i na propisani način (članak 9. stavak 1. točka 9.),

10. ne vodi knjigu žalbi u svakom objektu u propisanom obliku, sadržaju i na propisani način, ne dostavi izjavljen prigovor u propisanom roku Državnom inspektoratu te ne odgovori na prigovor u propisanom roku (članak 9. stavak 1. točka 10.),

11. ne osigura goste u ugostiteljskom objektu za smještaj od posljedica nesretnog slučaja (članak 9. stavak 1. točka 11.),

12. ne obavijesti pisanim putem u propisanom roku nadležni ured odnosno Ministarstvo o prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu (članak 9. stavak 1. točka 12.),

13. ne istakne u ugostiteljskom objektu u kojem pruža usluge turistima uz naziv vrste ugostiteljskog objekta i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge turistima (članak 9. stavak 4.),

14. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju koristi oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda, odnosno Ministarstva (članak 10.),

15. uslužuje odnosno dopušta konzumiranje alkoholnih pića u ugostiteljskom objektu osobama mlađim od 18 godina, u ugostiteljskim objektima u kojima se uslužuju alkoholna pića ne istakne na vidljivom mjestu oznaku o zabrani usluživanja, odnosno konzumiranja alkoholnih pića osobama mlađim od 18 godina, ili ako uslužuje alkoholna pića protivno propisanoj zabrani (članak 12.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.500,00 kuna.

Članak 46.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako:

1. pruža usluge u objektu zatvorenog tipa bez rješenja nadležnog ureda (članak 4. stavak 2.),
2. ugostiteljski objekt zatvorenog tipa ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i drugim propisima (članak 4. stavak 2. i 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1.500,00 do 7.500,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, uz izrečenu novčanu kaznu, pravnoj i fizičkoj osobi oduzet će se i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.500,00 kuna.

Članak 47.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja nije obrtnik ili trgovac pojedinac, ako:

1. pruža usluge smještaja u više od 8 soba, odnosno 16 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti (članak 28. stavak 4. točka 1.),

2. pruža usluge smještaja u kampu u više od 7 smještajnih jedinica odnosno za više od 25 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju djeca u dobi do 12 godina (članak 28. stavak 4. točka 2.),

3. pruža usluge doručka, polupansiona ili pansiona osobama koje nisu gosti kojima pruža usluge smještaja u sobi, apartmanu i kući za odmor (članak 28. stavak 4. točka 3.),

4. nudi i prodaje usluge iz članka 28. stavka 4. točke 1. i 2. ovoga Zakona protivno članku 28. stavku 5. ovoga Zakona (članak 28. stavak 5.),

5. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju (članak 29. stavak 1.),

6. ne ispunjava propisane zdravstvene uvjete (članak 30. stavak 2.),

7. vidno ne istakne na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste i kategorije objekta, utvrđene rješenjem nadležnog ureda (članak 31. stavak 1. točka 1.),

8. ne istakne u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju boravišne pristojbe te se ne pridržava istaknutih cijena (članak 31. stavak 1. točka 2.),

9. ne utvrdi normative namirnica, pića i napitaka za pojedine usluge prehrane, pića i napitaka, ako takve usluge pruža i ne pruži usluge po utvrđenim normativima te na zahtjev normativ ne predoči gostu (članak 31. stavak 1. točka 3.),

10. ne izda gostu račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu (članak 31. stavak 1. točka 4.),

11. ne vodi popis gostiju na propisani način (članak 31. stavak 1. točka 5.),

12. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima koristi oznaku propisane vrste i kategoriju objekta koja nije utvrđena rješenjem nadležnog ureda (članak 31. stavak 2.),

13. pruža usluge iz članka 28. i 38. ovoga Zakona bez rješenja o odobrenju, osim u slučaju iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona (članak 33. stavak 1.),

14. pruža ugostiteljske usluge u seljačkom domaćinstvu a nije član seljačkog domaćinstva, priprema i uslužuje topla i hladna jela te pića i napitke koji nisu iz pretežito vlastite proizvodnje za goste (izletnike) ili ih uslužuje za više od 50 gostiju (izletnika) istodobno, ili uslužuje mošt, vina, voćna vina, druge proizvode od vina i voćnih vina, jaka alkoholna i alkoholnih pića te domaće nereske koji nisu iz vlastite proizvodnje, ili ih uslužuje za više od 50 osoba (izletnika) istodobno ili pruža usluge smještaja u sobi ili apartmanu ili kampu gostima kojima ne pruža usluge prehrane, točenja pića i napitaka (doručak ili polupansion ili puni pansion) iz pretežito vlastite proizvodnje, ili pruža usluge smještaja u sobi i apartmanu u više od 10 soba odnosno za više od 20 gostiju istodobno ili u kampu s više od 10 smještajnih jedinica odnosno za više od 30 gostiju istodobno ili gostima kojima pruža smještaj pruža usluge prehrane, točenja pića i napitaka (doručak ili polupansion ili pansion) koji nisu iz pretežito vlastite proizvodnje, ili ako pri pružanju usluga smještaja vidno ne istakne odnosno u računu ne navede iznos boravišne pristojbe, ili uslužuje jela, pića ili napitke koji nisu uobičajeni za kraj u kojem je seljačko gospodarstvo (članak 38. stavak 2., 3. i 5.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točke 1., 2., 3. i 14. ovoga članka, uz izrečenu novčanu kaznu oduzet će se i imovinska korist pribavljena prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.000,00 kuna.

Članak 53.

(1) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u smještajnim objektima kampovima koji se kategoriziraju, iz skupine »Kampovi i druge vrste objekata za smještaj«, a do stupanja na snagu ovoga Zakona nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno

Pravilniku o razvrstavanju, minimalnim uvjetima i kategorizaciji smještajnih objekata kampova iz skupine »Kampovi i druge vrste objekata za smještaj« (»Narodne novine«, br. 175/03. i 106/04.) dužni su ishoditi rješenje o kategorizaciji u roku od 2 godine od dana stupanja na snagu propisa iz članka 15. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ugostitelju koji ne isходи rješenje iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo, odnosno nadležni ured rješenjem će zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o kategorizaciji.

Članak 55.

(1) Fizičke osobe (građani) koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge građana u domaćinstvu, nastavljaju pružati ugostiteljske usluge sukladno odredbama ovoga Zakona kojima je uređeno pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, s tim da su oni čiji smještajni kapaciteti prelaze ograničenja propisana člankom 28. stavkom 1. i 2. ovoga Zakona dužni uskladiti svoje poslovanje s odredbom članka 28. stavka 1. točke 1. i 2. ovoga Zakona u roku od pet godina od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Fizičke osobe koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u seljačkom domaćinstvu dužne su uskladiti pružanje usluga s odredbama članka 38. stavka 2. ovoga Zakona u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Fizičkoj osobi koja ne uskladi svoje poslovanje sukladno stavku 1. i 2. ovoga članka nadležni ured rješenjem će zabraniti pružanje ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu i utvrditi prestanak važenja izdanog rješenja o odobrenju.